

сыноветъ Заведеовы, които бѣхъ въ една ладія съ баща си, и повика и тѣхъ. (Іоан. д. 46. Марк. а. — 16—20. Мат. д. 17—22.).

§. 17. *Иисусъ изцѣрява бѣснуемыйтъ, тъщата Петрова и мнозина страждущы отъ сѣкаквы болѣсти.*

И тъй като поведе повиканытъ си, влѣзе въ Капернаумъ, и въ сѣботытъ поучаваше въ съборището; тамъ исцѣри и единъ бѣснуетъ. Като излѣзе отъ съборището, дойде въ къщата на Симона, дѣто исцѣри тъща му отъ силна огнища. Къмъ вечеръта, сичкытъ които имахъ болны отъ различни болѣсти, донесохъ ги при Иисуса, и той ги исцѣри сичкытъ. Сутрената много рано са оттегли самъ си въ пусто мѣсто, за да са помоли. Тамъ дойдохъ при него Петъръ и другытъ ученицы и му казвахъ, че сичкытъ го търсѣтъ. А Иисусъ ги заведе прѣзъ градоветъ и паланкытъ на Галилея, проповѣда царството Божіе, и славата му са разнесе по Галилея и въ сичката Сирія, и отъ сѣкъдѣ идѣхъ при него хора които страдахъ отъ различни болѣсти и са исцѣрявахъ. (Марк. д. 21—39. Лк. д. 31. Мат. д. 30—и. И. 18—18.).

§. 18. *Иисусъ повелѣва на Петра да хвърли мрежитѣ, и са улавя много рыба; исцѣрява расслабенытъ, и призовава Матѣея.*

Единъ пѣтъ като стоѣше при Генисаретското езеро, което другоиче са именува Кениреотъ, и Тиверіада и Галилейско море, и стѣсненъ отъ множеството което бѣше са стѣкло за да чужтъ словото Божіе, сѣднѣ на Петровътъ корабъ, и отъ тамъ поучаваше на-